

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Eustasie Rutarové a soudkyň JUDr. Lenky Kypré a JUDr. Magdaleny Vinklerové ve věci

navrhovatelky: **RYANAIR DAC**, registrační číslo 104547
Sídlem Airside Business Park, Swords, Co. Dublin, Irsko
zastoupená advokátem Mgr. Zdeňkem Beránkem
sídlem Karlovo náměstí 671/24, 110 00 Praha 1

proti
odpůrkyni: **Kiwi.com s.r.o.**, IČO 29352886
sídlem Lazaretní 925/9, 615 00 Brno, Zábřovice
zastoupená advokátem JUDr. Bc. Zdeňkem Kučerou, Ph.D.
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha

o návrhu na nařízení předběžného opatření

o odvolání odpůrkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2012
č. j. 17 Nc 1/2021-25

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Citovaným usnesením soud prvního stupně uložil odpůrkyni povinnost zdržet se poskytování věcně nesprávných informací o podmínkách letecké přepravy a dalších službách poskytovaných navrhovatelkou ve všech jazykových verzích webu kiwi.com a ve veškeré komunikaci a dokumentech, které odpůrkyně zasílá osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, a to zejména informací konkrétně uvedených v odstavci I. výroku obsahujících nesprávné údaje, že nepředá-li cestující vybrané údaje odpůrkyni do 24 hodin před odletem, musí se odbavit za značný poplatek na letišti, přestože navrhovatelka umožňuje odbavení online až do dvou hodin před odletem (odstavec I.), dále povinnost zdržet se předávání navrhovatelce nesprávných osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, a to zejména údajů o e-mailu a bydlišti těchto osob a identifikaci jejich platební karty (odstavec II.) a povinnost odstranit závadný stav, tj. opravit věcně nesprávné informace o podmínkách letecké přepravy a dalších službách poskytovaných navrhovatelkou, které již poskytla osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou a které ještě nezahájily leteckou přepravu; a dále opravit nesprávné osobní údaje osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, a to zejména údajů o e-mailu a bydlišti těchto osob a identifikaci jejich platební karty, které již předala navrhovatelce (odstavec III.). Soud prvního stupně také uložil navrhovatelce povinnost podat návrh na zahájení ve věci samé (odstavec IV.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Šlajsová.

2. Navrhovatelka tvrdila, že podniká v oboru letecké přepravy a odpůrkyně provozuje kromě jiného internetový vyhledávač letenek na webu kiwi.com umožňující rezervaci letenek a jejich koupi. Odpůrkyně je zprostředkovatelkou uzavření smluv o letecké přepravě mezi cestujícími a leteckým dopravcem, včetně smluv s navrhovatelkou. Navrhovatelka na základě zkušebních rezervací letů získala informace o tom, že odpůrkyně při zprostředkování smluv jedná nekale, jelikož cestujícím poskytuje věcně nesprávné informace, že musí předat vybrané údaje odpůrkyni nejpozději do 24 hodin před odletem, v opačném případě se budou muset odbavit za značný poplatek na letišti, přestože navrhovatelka umožňuje bezplatné online odbavení až do dvou hodin před odletem. Dále odpůrkyně mění zásadní údaje týkající se osobních údajů cestujících, které cestující zadávají při provedení rezervace na webu odpůrkyně a následně poskytuje navrhovatelce údaje nesprávné či dokonce smyšlené týkající se zejména adres bydliště cestujících, jejich e-mailových adres a údajů o platebních kartách. Tím je způsobována újma cestujícím, kteří nemohou kontaktovat navrhovatelku, řádně spravovat svou rezervaci, navrhovatelka jim nemůže poskytovat potřebné informace například o zrušení letu či poskytnutí náhrady škody související se zpožděním či zrušením letu nebo navrácením ceny za zrušený let, cestujícím znemožňuje, aby se sami online odbavili u leteckého dopravce až do dvou hodin před odletem. Újma je způsobována též navrhovatelce, neboť nemůže poskytovat online odbavení na svých webových stránkách a vystavuje se riziku, že při následné koupi letecké přepravy si cestující zvolí jiného dopravce, u něž budou mít za to, že zde mají výhodnější podmínky. Dochází tak k narušování pověsti a dobrého jména navrhovatelky. Navrhovatelka má za to, že účastnice jsou soutěžitelkami, jednání odpůrkyně je v rozporu s dobrými mravy soutěže, ale též porušuje zákon o ochraně spotřebitele a je způsobilé přivodit jí újmu, jak je výše popsána. Navrhovatelka má povinnosti vyplývající z Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 (Řím II.) ze dne 11. 2. 2004 stanovujícího společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a má za rozhodnou situaci nastalou v důsledku zprísnění podmínek letecké dopravy v souvislosti s pandemií Covid-19. Odpůrkyně navrhovatelce znemožňuje řádné plnění povinností stanovených jí právními předpisy. Například částky odpovídající vrácené ceně za přepravu, popřípadě náhradu škody může navrhovatelka zasílat pouze na bankovní účet odpůrkyně, nikoli však přímo cestujícím a nemůže vyloučit, že odpůrkyně cestujícím nepředá úplnou částku.
3. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že je dána pravomoc soudu České republiky, tento soud je věcně i místně příslušný k projednání této věci a návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl, když měl za osvědčené navrhovatelkou tvrzené skutečnosti. Vycházel z toho, že je prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků zejména z konverzace mezi navrhovatelkou a cestujícími, z níž vyšlo najevo, že navrhovatelka nebyla schopna poskytnout potřebné informace a řádně plnit své finanční závazky. Také bylo osvědčeno, že odpůrkyně poskytuje cestujícím nepravdivé informace o nutnosti odbavení na letišti, přičemž jde o jednání v rozporu se zákonem o ochraně spotřebitele, a dále jednání odpůrkyně naplňuje znaky nekalé soutěže v kontextu skutečnosti, že o službách navrhovatelky poskytuje informace nepravdivé, zavádějící, způsobilé poškodit jak navrhovatelku, tak cestující. Předmětné jednání ve svém důsledku může způsobovat vznik škody jak na straně cestujících, tak u navrhovatelky a může ovlivnit pověst navrhovatelky a způsobit jí kromě nemajetkové újmy také škodu na majetku.
4. Proti tomuto usnesení podala odpůrkyně včas odvolání, kterým jej napadla v celém rozsahu a domáhala se jeho změny tak, že návrh na vydání předběžného opatření bude zamítnut. Odpůrkyně namítá, že nebyly splněny předpoklady pro vydání předběžného opatření, neboť neexistuje potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků ani obava z ohrožení výkonu rozhodnutí. Předběžné opatření je podle odpůrkyně šikanózním návrhem motivovaným snahou o odstranění konkurence, navrhovatelka pouze usiluje získat kontaktní údaje zákazníků a nabízet jim své doplňkové služby, případně potlačit konkurenci. Navrhovatelka se domáhá předání osobních údajů spotřebitelů, kteří s ní do smluvního vztahu vstoupit nezamýšleli.

Soud opomíjí způsob, jakým funguje odpůrkyně a navrhovatelka a v čem spočívá jejich vzájemná konkurence. Odpůrkyně se žádného nekalosoutěžního jednání nedopustila. Její podnikání spočívá ve zprostředkování přepravy, zákazníkům usnadňuje vyhledávání a nákup letenek a poskytuje jim řadu dalších služeb, jako například asistenční službu, cestovní pojištění, nabídky hotelů, pronájem automobilů apod. Pokud by měli zákazníci zájem o využití služeb přímo od navrhovatelky, patrně by si zakoupili letenku u ní, nikoli u zprostředkovatele. Služby navrhovatelky a odpůrkyně jsou tedy značně odlišné. V roli zprostředkovatelky je odpůrkyně omezena toliko právními předpisy a smlouvou se zákazníkem a pokud jí právní předpisy nebo smlouva neukládají povinnost sdělovat informace o zákazníkovi třetí straně, nemůže být k tomu nucena.

5. Usnesení bylo vydáno v rozporu s občanským soudním řádem, není dána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, pokud se navrhovatelka pokouší změnit dlouhodobý stav, který jí roky nevadil. Toto usnesení je též v rozporu s požadavkem přiměřenosti posuzování újmy, která předběžným opatřením účastníku řízení vznikne. Přestože se soud prvního stupně ani navrhovatelka touto otázkou nezabývaly, odpůrkyně uvádí, že internetová stránka kiwi.com je dostupná v 35 jazykových verzích a soud odpůrkyni uložil povinnost z minuty na minutu změnit internetové stránky v desítkách jazyků, což představuje značné úsilí a náklady na straně odpůrkyně. Soud prvního stupně vůbec neupřesnil, co rozumí kontaktními a platebními údaji zákazníků. Pokud by odpůrkyně předávala dopravcům kontaktní e-maily na zákazníky, nedostávala by sama nezbytné zprávy a nemohla by zákazníkům poskytovat svůj produkt. Z rozhodnutí soudu prvního stupně též odpůrkyni není zřejmé, co se rozumí identifikací platební karty. Pokud by některé údaje měla odpůrkyně navrhovatelce poskytovat, soud neupřesnil, v jakém formátu by se tak mělo dít.
6. Výrokem v odstavci I. soud překročil návrh navrhovatelky a tento výrok je tak vydán v rozporu s dispoziční zásadou civilního procesu. Výrok soudu prvního stupně je příliš extenzivní, neboť se vztahuje na všechny zákazníky odpůrkyně, nikoli jen na zákazníky z České republiky. Soud prvního stupně se nezabýval tím, jaké právo by se mělo na vztah mezi navrhovatelkou a odpůrkyní uplatnit. Pokud přisvědčil navrhovatelce, že v souladu s čl. 6 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 (Řím II.) ze dne 11. 7. 2007 je rozhodným právem právo země, ve které dochází nebo pravděpodobně dojde k narušení soutěžních vztahů nebo společných zájmů spotřebitelů, mohl tak rozhodovat pouze o vztazích na českém trhu a vztahy v jiných státech měl posuzovat dle práva těchto jednotlivých států, což neučinil. Výrok I. je dle odpůrkyně nevykonatelný, neboť je formulován široce a nekonkrétně.
7. Odpůrkyně dále soudu prvního stupně vytýká, že dospěl k závěru, že odpůrkyně poskytuje cestujícím nepravdivé informace o nutnosti odbavení na letišti, z dokumentů předložených navrhovatelkou však nic takového nevyplývá, odpůrkyně obecně popisuje proces odbavení na letišti a nesděluje žádné informace týkající se navrhovatelky. Tvrzení, že většina leteckých společností si účtuje za odbavení na letišti poplatky, je pravdivé stejně jako je pravdivá informace, že odpůrkyně nabízí zákazníkům vyřízení odbavení zdarma do 24 hodin před odletem.
8. Ve vztahu k odstavci II. výroku odpůrkyně uvádí, že při poskytování kontaktních údajů postupuje dle zmocnění zákazníků a v souladu s podmínkami smlouvy uzavřené se zákazníkem. Pokud jde o potřebu navrhovatelky informovat cestující o podstatných událostech týkajících se času a místa odletu, vrácení ceny za přepravu, odpůrkyně navrhovatelce pro taková sdělení poskytuje své kontaktní údaje a tyto informace následně automatizovaně poskytuje zákazníkům. Proto není dána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků. Pokud by navrhovatelka v naléhavé situaci potřebovala kontaktovat zákazníka přímo, může tak učinit prostřednictvím telefonního čísla, které odpůrkyně navrhovatelce při rezervaci letenek předkládá.
9. Pokud se navrhovatelka snaží argumentovat existencí povinností dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 (Řím II.), jde o nesprávný argument. Až připravovaná novela tohoto nařízení pracuje s nutností předávání kontaktních údajů v konkrétních specifických

případech, navíc pouze pod podmínkou, že k tomu cestující udělí výslovný písemný souhlas na základě svobodné vůle. Za nesprávné považuje odpůrkyně poukázání navrhovatele na výklad irské Commission for aviation regulation. Na straně odpůrkyně neexistuje povinnost poskytovat navrhovatelce údaje o zákaznících a odpůrkyně tak nemůže porušovat Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 (GDPR) tím, že nesdělí navrhovatelce kontaktní údaje zákazníků. Navíc odpůrkyně neposkytuje navrhovatelce osobní údaje zákazníků, neboť jí předává nikoli nesprávné osobní údaje, ale údaje, které se k zákazníkům nevztahují.

10. Výrok III. je založen na stejných nesprávných předpokladech a je vnitřně rozporný a neproporcionální jako výrok II. Soud se zde navíc dopustil další vady, když uložil odpůrkyni opravit věcně nesprávné informace, neuvedl však, jak má k opravě dojít a za jaké období.
11. Odpůrkyně má za to, že neporušila zákon o ochraně spotřebitele, neboť informace, proti nimž navrhovatelka brojí, odpůrkyně poskytuje zákazníkům až poté, co do vztahu s odpůrkyní vstoupí. Definice klamavého jednání však požaduje, aby se takové informace k zákazníkovi dostaly předem.
12. Navrhovatelka navrhla potvrzení napadeného usnesení a ve svém vyjádření popsala vývoj situace po vydání napadeného usnesení a k tomu též navrhla důkazy. K obchodní realitě vztahu mezi účastnicemi uvedla, že odpůrkyně zprostředkovává cestujícím smlouvy s navrhovatelkou, cestující tedy musí z povahy věci vstoupit do právního vztahu s navrhovatelkou a uzavřít s ní smlouvu o přepravě, kterou nemohou uzavřít s odpůrkyní, která není dopravcem. Z tohoto důvodu musí navrhovatelka zpracovávat jejich osobní údaje a odpůrkyně musí při zprostředkování cestující pravdivě a úplně informovat o konkrétních podmínkách přepravy a službě dopravce.
13. Potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků zde je, navrhovatelka se již v druhé polovině roku 2020 domáhala úpravy věcně nesprávných informací o službách navrhovatelkou poskytovaných u Zemského soudu v Hamburku a nynější potřeba zatímně upravit poměry účastníků vyvstala i z důvodu šíření nemoci Covid-19 s přihlédnutím výskytu nových mutací koronaviru na území Anglie na konci roku 2020 nebo zhoršující se epidemiologické situace. Provozuje-li odpůrkyně web kiwi.com ve vícero jazykových verzích, musí mít zajištěnu kontinuální podporu předkladatelů a IT odborníků a využití takové podpory pro úpravu informací nemůže být pro odpůrkyni značně nákladné. Pokud však nějaké náklady odpůrkyni vzniknou, jsou vyvolány tím, že odpůrkyně postupuje v rozporu s právními předpisy.
14. Rozhodným právem je, jak již navrhovatelka uvedla v návrhu dle čl. 4 odst. 1, 2, čl. 6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 (Řím II.), právo České republiky.
15. Výrok I. napadeného usnesení je vykonatelný, pokud soud jeho formulaci upravil, učinil tak způsobem, kterým byl oprávněn tak učinit. Pokud soud prvního stupně neposkytl odpůrkyni žádnou lhůtu, podle odborných názorů se taková lhůta přiznává pouze výjimečné situaci, která v tomto případě nenastala. Navrhovatelka poukazuje na to, že již před podáním návrhu na nařízení předběžného opatření odpůrkyni vyzývala, aby se protiprávního jednání zdržela. Pokud odpůrkyně namítá, že soud nezkoumal, zda je vlastníkem webu kiwi.com, navrhovatelka poukazuje na to, že tato skutečnost vyplývá z korespondence mezi účastníky a že ji odpůrkyně nikdy v minulosti nerozporovala.
16. Navrhovatelka nesouhlasí s tím, že se informace vyjmenované ve výroku I. k ní nevztahují z důvodů uvedených již v návrhu na vydání předběžného opatření.
17. Výrok II. je dostatečně určitý a srozumitelný, neboť se jedná o veškeré osobní údaje o cestujících, které odpůrkyně navrhovatelce předává. Jelikož údaje o bydlišti, e-mailu a platební kartě jsou údaje, které se týkají konkrétních cestujících, jsou osobními údaji cestujících. Totéž platí o údajích, které cestující při rezervaci letu předávají odpůrkyni. Navrhovatelka

je povinna zpracovávat osobní údaje cestujících a ze skutečnosti, že se nevyvíjí legislativní proces ve vztahu ke změně nařízení č. 261/2004, o němž hovoří odpůrkyně, nelze dovozovat, že by odpůrkyně neměla povinnost předávat navrhovatelce správné kontaktní údaje.

18. Pokud jde o výrok III., navrhovatelka má za to, že oprávněně požaduje opravdu těch osobních údajů cestujících, kteří ukončili smlouvu o přepravě, aniž ji uskutečnili, neboť tak mohli učinit právě proto, že měli nesprávné informace o službách navrhovatelky. Oprávněný je i požadavek na předání údajů cestujících, kteří přepravu uskutečnili, neboť není například vyloučeno, že tyto cestující bude nutno trasovat či vyplatit jim náhradu škody. Soud nemusel v usnesení uvést způsob, jakým má odpůrkyně uložené povinnosti splnit a je na ní, aby zvolila způsob, který je pro daný případ nejvhodnější, přičemž se jedná toliko o technickou záležitost.
19. Odvolací soud poté, co dospěl k závěru, že odvolání je podáno včas, osobou oprávněnou, má náležitosti podle § 205 odst. 1 o. s. ř. a odvolací důvody podle § 205 odst. 2 o. s. ř., přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že odvolání odpůrkyně nelze vyhovět. Odpůrkyně namítá, že předběžné opatření nemohlo být vydáno pro obavu z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí, s čímž lze obecně souhlasit, v tomto případě však odvolací soud poukazuje na skutečnost, že navrhovatelka se z tohoto důvodu vydání předběžného opatření nedomáhala a ani soud prvního stupně z tohoto důvodu návrhu nevyhověl, neboť důvodem pro vydání předběžného opatření byla potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků.
20. Úvahy odpůrkyně na téma obchodní reality vztahu mezi účastnicemi nejsou v tomto případě relevantními. Podstatné je, že odpůrkyně vystupuje jako zprostředkovatelka smlouvy mezi navrhovatelkou a cestujícími a smlouva o přepravě je uzavírána mezi cestujícím a navrhovatelkou jako dopravcem (ust. § 2446 a násl. o. z.). S odpůrkyní cestující smlouvu o přepravě uzavřít nemohou, neboť odpůrkyně žádnou službu přepravy neposkytuje. Navrhovatelka musí zpracovávat osobní údaje cestujících ve smyslu Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016, aby mohla plnit své povinnosti vůči nim a již z povahy věci tudíž musí odpůrkyně při zprostředkování přepravy poskytovat navrhovatelce osobní údaje cestujících. Není tedy pravdou, že odpůrkyně nemůže být nucena sdělovat informace o svém zákazníkovi třetí straně. Pokud jde o sdělování nepravdivých informací o odbavení, není správnou námitkou odpůrkyně, že tyto informace se nevztahují k navrhovatelce, neboť je zcela evidentní, že je-li navrhovatelka dopravcem, tyto informace se k ní konkrétně vztahují.
21. Argumentuje-li odpůrkyně, že není dána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, neboť jde o dlouhodobý stav, který navrhovatelce nevařil, není tato námitka důvodná. Navrhovatelka se již od poloviny roku 2020 domáhala u Zemského soudu v Hamburku vydání předběžného opatření a bylo jí vyhověno, situace navíc eskalovala z důvodu šíření nemoci Covid-19, zejména pak mutace VOC 202012/01 zjištěné na území Anglie na konci roku 2020.
22. Pokud jde o otázku přiměřenosti předběžného opatření, touto se soud prvního stupně zabýval a správně dospěl k závěru, že vydané předběžné opatření je přiměřeným zásahem do postavení odpůrkyně, kterýžto má za bezvýznamný v porovnání s důsledky, které je jednání odpůrkyně způsobilé přivodit navrhovatelce. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že pokud s vyhověním předběžnému opatření v 35 jazykových verzích vzniknou odpůrkyni náklady, tyto jsou vyvolány jednáním odpůrkyně, která nerespektovala právní předpisy a nereagovala adekvátně na předžalobní výzvu.
23. Není pravdou, že pokud jde o osobní údaje zákazníků, soud neupřesnil, co se jimi rozumí, když uvedl, že jde o e-mail, bydliště a identifikaci platební karty osob, kterým odpůrkyně zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, přičemž toto vymezení považuje odvolací soud za dostatečně určité.

24. Námitka, že soud prvního stupně výrokem I. překročil návrh navrhovatelky a výrok I. je tak vydán v rozporu s dispoziční zásadou civilního procesu, není důvodný. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 909/2003 a dle ustálené judikatury pouze soud rozhoduje, jak bude formulován výrok jeho rozhodnutí. Případným návrhem žalobce na znění výroku rozhodnutí přitom není vázán. Při formulaci výroku rozhodnutí musí dbát, aby vyjadřoval (z obsahového hlediska) to, čeho se žalobce žalobou skutečně domáhal. V tomto případě soud oprávnění formulovat výrok svého rozhodnutí využil a z obsahového hlediska vystihl to, čeho se navrhovatelka domáhala a její návrh nikterak nepřekročil. Důvodnou není ani námitka, že soud prvního stupně se nezabýval tím, jaké právo by se mělo na vztah mezi účastnicemi uplatnit, neboť soud prvního stupně vycházel z tvrzení navrhovatelky, že v souladu s ustanovením čl. 6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 (Řím II.) je právem rozhodným pro posouzení jednání odpůrkyně právo České republiky. Soud prvního stupně tedy postupoval správně, pokud věc posuzoval výlučně z pohledu českého práva.
25. Ani námitka, že výrok v odstavci I. napadeného usnesení není vykonatelný, není důvodná. Soud prvního stupně jasně stanovil informace, jejichž poskytování odpůrkyni zakazuje, a to jejich výčtem.
26. Tvrdí-li odpůrkyně, že při poskytování kontaktních údajů postupuje dle zmocnění zákazníků, podstatné je, že jim nesděluje, že v důsledku zmocnění se například nebudou moci sami odbavit online, že jim dopravce nebude moci přímo poskytovat důležité informace, vrátit cenu za zrušenou přepravu, postupuje tedy v rozporu s právními předpisy na ochranu spotřebitele. Argumentuje-li odpůrkyně tím, že ona sama sděluje cestujícím potřebné informace, navrhovatelka tato tvrzení vyvrátila doloženými konverzacemi s cestujícími, z nichž je patrné, že odpůrkyně cestujícím neposkytuje včas a řádně potřebné informace a neplní vůči nim povinnosti stanovené právními předpisy, jako je vrácení ceny za zrušený let či informování o požadavcích pro ochranu bezpečnosti a zdraví. Argumentace odpůrkyně, že navrhovatelce by měl postačovat kontakt na cestující prostřednictvím telefonního čísla, se nikterak nevztahuje k meritu věci, tedy k otázce poskytování osobních údajů cestujících, jako je jejich e-mail, bydliště či platební karta.
27. Námitka, že odpůrkyně nemá povinnost poskytovat navrhovateli údaje o zákaznících, není důvodná. Navrhovatelka je povinna zpracovávat osobní údaje cestujících zejména proto, aby mohla plnit povinnosti podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. 2. 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a podle čl. 6 odst. 1 písm. b) a c) GDPR je navrhovatelka oprávněna a povinna ke zpracování takových údajů, které dle čl. 5 odst. 1 písm. d) GDPR musí být přesné a v případě potřeby aktualizované. Proto musí odpůrkyně poskytovat navrhovateli správné osobní údaje cestujících. Není také pravdou, že odpůrkyně nepředává navrhovateli nesprávné osobní údaje ale údaje, které se k zákazníkům nevztahují, neboť údaje o bydlišti, e-mailu a platební kartě jsou údaji, které se týkají konkrétních cestujících, jsou spojeny s jejich jménem a příjmením, jsou součástí identifikace konkrétních cestujících, mají dopad do jejich práv, proto jsou tyto údaje osobními údaji cestujících, i když je odpůrkyně předává navrhovateli v nesprávném znění.
28. Odvolací soud se ztotožňuje se soudem prvního stupně též v tom, že vydané předběžné opatření ohledně přiměřenosti míry dopadu do postavení odpůrkyně lze hodnotit jako dopad na postavení odpůrkyně bezvýznamný v porovnání s důsledky, které je tvrzené nekalé jednání odpůrkyně způsobilo přivodit navrhovatelce.
29. Pokud jde o argumentaci navrhovatelky vztahující se k chování odpůrkyně po vydání předběžného opatření a její návrhy na provedení důkazů k situaci po vydání předběžného opatření, odvolací soud poukazuje na ust. § 75c odst. 4 o. s. ř., podle kterého pro předběžné

opatření je rozhodující stav v době vydání usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud, tedy k těmto skutečnostem a důkazům nikterak nepřihlížel.

30. Z výše uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že rozhodnutí soudu prvního stupně je správným, a proto je podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání (§ 238 odst. 1 písm. f/ o. s. ř.).

Olomouc 17. března 2021

JUDr. Eustasie Rutarová v. r.
předsedkyně senátu